Ч. 10. Субота 14 (27) січня 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Пастирске посланіє наших Владик до духовеньства і вірних.

(Конець).

Але не лиш в подібних случаях публичного житя, де ясною і виразною є звязь з засадами евангелія, ті засади будуть для нас підставою солідарности; знаходять ся і там, де їх більшість а може і загал не легко спостерегає. Знаходить ся принцип моральний в попираню кандидатури на посла і обовязок питати о єго пересьвідченє що до віри окаже ся засадничо неможливою толерувати акцию, впливу на нарід чоловіка непевного що до пересьвідчень релігійних, а більше єще противника віри або атеїста; раз враз потреба буде успокоювати пориви, в котрих розбуджає ся пристрасть небезпечна, хоть і благородною видає ся. Нераз а тисячу разів треба буде пригадувати людям обовязок любови ближнього, і перестерігати перед ненавистию, і робити се не лиш в церкві, але і в горожаньскім житю, збивати софізмати, котрими доказує ся, що в политиці ненависть дозволена, а кривда самообороною.

О ту солідарність буде нам і для того лекше, бо она мусить опирати ся на солідарности з народом. Крім принципів віри, моральности і християньскої душпастирскої любови єсть всім нам спільний принцип суспільної любови і суспільної праці для люду. Вправді випливає він з душпастирскої ревности і дбалости о спасенє душ так, що кождий правдивий апостол Христової науки, кождий сьвященик перенятий церковним духом, буде мати щось з тої дбалости о дочасне добро людий, сповняючи не лиш діло милосердя зглядом душ, але і зглядом тіл. А кождий, хто зрозуміє небезпеченьства наших часів, полягаючі на тім, що дочасні інтереси людий відвертають їх від Церкви, буде уважати за свій обовязок тим материяльним інтересом також привязувати людий до Церкви, провадити їх до спасеня. Але в нашім духовеньстві єсть щось більше єще: християньска любов, душпастирска ревність, в тім напрямі суспільних зносин до люду і праці для него так перейшла в звичай цілого нашого духовеньства, що тип сьвященика, котрий з висока глядить на селянина, свого брата, стає ся чим раз більшою рідкостию поміж нами. Сьвященик, котрий мав би звичай селянина не пускати поза поріг кухні, промовляти до него лишень з гори, тоном розказуючим, майже гнівливим, котрому раз враз лучає ся уживати впрост образливих слів зглядом низшого брата, котрий в проповідях більше картає чим учить, і в житю не уміє з селянином щиро поговорити, до него зблизити ся, увійти в єго положенє, відчути єго біль, порозуміти кожду єго потребу, на кожду шукати ліку заради, хиба сам вже з власного щоденного досьвіду давно пересьвідчив ся, що бодай в наших часах таким способом поступати не можна. Най лиш порівнає своє село і свою церков з селом сусіда, котрий для народа людяний, зичливий, повний любови, а зрозуміє може ріжницю, яка єсть між тими двома системами поступованя. Хиба стане єму цілковито ясною річею, що єго система лишень до церкви зражує, що тим способом людий веде на вічну загладу до пекла.

Велика більшість наших сьвящеників щиро трудить ся і для дочасного добра повіреного собі народа. Загально всі розуміємо, як потрібною в наших часах суспільна акция Церкви, одного лиш не достає — лучности і солідарности сеї акциї. А та лучність потрібна, бо без неї раз враз буде трафляти ся, що один з нас буде виривати ся в перед, другий з заду буде лишати ся, що один буде ставляти, а другий бурити — хоть один і другий будуть людьми доброї волі, при солідарности такого непорозуміня не буде, а праця кождого буде підтримана загалом і доповнена, поправлена і скріплена працею всіх, буде дійсно

4)

З американьского житя.

(З німецкого — Генр. Урбана).

II.

Король квашених огірків і бідна швачка.

(Дальше).

— Я хотів би бачити ся з панною Герман! — сказав наслідник престола короля квашених огірків.

Вічлива груба дама зробила зачудований вид.

— Прошу увійти!

Она повела єго темним коридором до дверий і отворила їх.

— Доро! — відозвала ся — якийсь пан хоче з тобою говорити.

Чарльс подякував вічливій, грубій дамі і увійшов до комнати, в котрій панував характеристичний нелад кравецкої робітні. А та, що стояла посеред тих порозкиданих річий, була без сумніву тою хорошою грішницею, що єго облила. І она очивидячки мусіла єго пізнати, бо налякала ся.

— Позволю собі представити ся — сказав Чарльс по анґлійски, усьміхаючи ся. — Називаю ся Чарльс ван Вестервельт, єсьм сином Томи ван Вестервельта, так званого короля квашених огірків. Ви певне вже їли наші огірки. Інакше не може бути! Я маю двайцять літ, цілком здоров, належу до товариства веслярів Новий Йорк і на погляд моїх приятелів маю бути многонадійним молодцем. Колись буду убігати ся о становище бурмістра Нового Йорку.

Дора не знала добре, що має на то сказати. Той елеґантний молодий чоловік з острими чертами лиця, мов у Індиянина, котрого отець був королем квашених огірків, мав все таки дивний спосіб представляти себе. Чого він міг хотіти? Небезпечно не виглядав і тому позволила она єму усісти. Єму впало, як добре она говорить по анґлійски.

— Щось дуже поважного спроваджує мене до вас! — почав він. — Перед якими пятнайцятьми мінутами переходив я попри той дім, коли хтось на мою цінну голову вилив воду і о малий волос був би знищив мій чудесний розділ. Як бачите, іде він як шнурок просто серединою голови, рівно з носом. Коли би той розділ не був такий правильний, то ніс стратив би цілу свою красу і значінє. То ви зрозумієте. Коли я поглянув в гору, замітив поза цьвітами того балькону голову вкриту чорним волосєм, біле чоло і двоє сьміючих ся чорних очий, більше нічого. Але я хитрий, незвичайно хитрий. Отже я вскочив до трамваєвого воза, переїхав попри дім і дійстно стояла она на бальконі, на осьтім бальконі, з білою коновочкою в руці і гадала, що я вже Бог знає, де опинив ся. Простіть за мою цікавість — чи то ви були тою хорошою виновницею?

— Так — відповіла она розвеселена. — То я зробила. Той хороший блискучий розділ по середині виглядав так красно. Але чи то дійстно такий великий злочин?

— Очивидно — особливо супротив сина короля квашених огірків. І ви, пані, мусите то відпокутувати, нічого вам не поможе. Ви робите одінє, правда?

— Так, помагаю тітці в роботі.

— Дуже добре! Не були би ви такі добрі за кару за ваш злочин зробити для мене одінє?

— Одінє — для вас — алеж пане, то неможливо.

Чарльс розсьміяв ся.

— Цілком ні! Позвольте, що я вам поясню ту річ. Члени нашого клюбу веслярів наміряють дати представленє на добродійні цілі, в котрім я яко комік граю ролю німецкої кухарки. Я, бачите, умію бути дуже сьмішний. Очивидно, що до тої ролі потребую жіночої одежи і ту одіж зробите ви мені, за кару.

Оповіданє о представленю на добродійні цілі було правдиве. Дора знов розсьміяла ся; Чарльс приймив то за знак згоди.

— Отже так, правда?

— Добре, пане. Нехай то буде моєю карою. Чи маю сейчас взяти міру?

— Сейчас, як сьмію просити. То пильна справа.

Дора взяла мірило і попросила Чарльса, аби здоймив сурдут.

— Пані — сказала Дора жартом, беручи міру — ви мусите щось зробити, аби стати трохи тоншою. Двайцять чотири цалів в пасі — страшно! Тепер груди. Ох, пані, то ще гірше.

— Нічого не шкодить! Чим кухарка поганїйша, тим лїпше варить, то звістна річ.

тревалою. А що найважнійше, солїдарність і орґанізация устереже нас в суспільній акциї від небезпеченьства, в яке многі впали, що їх працю місто людий з церквою звязати, до Бога провадити, людий від Бога, від віри віддалила. Бо і справді таке небезпеченьство лежить з природи річи в акциї суспільній і публичній сьвященика, єсли єї мотивом не єсть ревність о спасенє душ, дбалість о Божу славу. Сьвященик, котрий в праці поза церквою шукає чогось иншого, не добра душ, віддаляє ся сам від ідей Христа і навіть несьвідомо відводить людий від Христа.

Тож в Боже імя і з Божою помочию зачинайте, братя, ту спільну християньску акцию, порозумівайте ся, орґанізуйте ся, і нам, Вашим епископам, давайте бодай знати о тім, що і як будете робити. Любов до Бога, то ідеал нашого житя — в любови до людий, до ближних проявляє ся, майже Ваша праця повна любови до ближнього веде і Вас і нарід до Божої любови, до вічного спасеня. Будучність народа в Ваших руках, бо та будучність в звязи з Христовою Церквою. Неутомимо трудіть ся в праци для народа; радо несїть в жертву і власне добро, власну вигоду, коли того добро народа вимагає, працюйте для будучности, працюйте над християньским вихованем суспільности, над вихованем, катехизованем дітий; не дайти ся провадити, а провадьте; заховуйте між собою *„единеніе духа в союз мира“* (Єфес. IV. 4), любіть ся взаїмно, взаїмно попирайте ся, помагайте собі, най кождий з свого уступає *„Никтоже своего си да ищет, но еже ближняго кійждо“* (Кор. 10. 24.) *„над всѣми же сими стяжите любов, яже есть союз совершенства„* (Кор. III. 14.).

Благодать з духом Вашим, Братя!
(Писано на спільній нараді в Перемишли дня 29. грудня 1905 (11/I. 1906) в день сьвятих младенец за Христа убитих).

† Андрей
Митрополит
† Константин
Епископ
† Григорий
Епископ.

Вісти політичні.

Реконструкция кабінету розбила ся. — На Угорщині заносить ся на поліпшене. — Конфлікт з Сербією. — Події в Росиї.

Рожеві надії на реконструкцию австрийского кабінету взглядно єго доповненє міністрами земляками розвіяли ся як сонні мари. Переговори державні зразу в так великій тайні, що ніхто про них не знав нічого, розбили ся об чеські жаданя в справі ческого університету на Мораві. Коли ще дня 23 с. м. президент міністрів був перед полуднем на авдиенциї у Цісаря, розійшла ся була чутка, що має появити ся вже відручне письмо цісарске іменуюче дра Дершату і дра Пацака міністрами. Коли же того дня по полудни приїхав пос. др Крамарж, що перебував до того часу на Кримі, і відбув конференцию з послами дром Пацаком і дром Странским, ситуация нараз змінила ся. Дершата і Пацак були тої гадки, що справу ческого університету можна би поки що лишити на боці а вступленє нових міністрів до кабінету могло би відбути ся і без полагодженя сеї справи. Конференция згаданих трох ческих послів порішила однакож инакше, бо станула на становищи, що ческий муж довіря міг би лиш тоді вступити до кабінету, коли би правительство в справі ческого університету з'обовязало ся до якогось рішучого єї полагодженя. Треба би насамперед означити точно, де має бути оснований університет і коли буде отворений. Правительство не могло на се жаданє згодити ся, ані не хотіло посередничити межи ческими послами а пос. Дершаттою і так ціла справа розбила ся. Ческа Politik доносить в сїй справі:

Переговори в справі так званого спарляментаризованя кабінету бар. Гавча сим разом р і ш у ч о р о з б и л и с я. Др. П а ц а к не вступить до кабінету, а др. Д е р ш а т т а не може також стати міністром для того, що обі тоті кандидатури зроблено зависимі від себе. Президия і парляментарна комісия молодоческого клюбу держали ся того становища, що можуть на вступленє голови свого клюбу до кабінету лиш тоді згодити ся, коли рівночасно шеф кабінету забезпечить сповненє актуальних культурних і язикових жадань ческого народу, в противнім случаю можна хиба лиш оставити дрови Пацакови до волї, щоби він на власну одвічальність вступив до міністерства.

Prag. Tageblatt, котрий перший подав був чутку о реконструкциї кабінету, обстає при тім, що надія, щоби Дершатта і Пацак вступили до кабінету, ще не зовсім щезла, бо бр. Гавч буде й дальше робити заходи, щоби їх позискати.

В справі угорскої кризи заносить ся на якусь важну зміну. Гр. А н д р а ш і о д е р ж а в п о к л и к а н е д о В і д н я д о ц ї с а р с к о г о д в о р у і вже туди виїхав. Покликане се стоїть в тїсній звязи з тими переговорами, які розпочав ще др. Л ю к а ч, а котрі вели ся дуже тихо і тайно, доки аж не дослїли до того степеня, що можна було виступити з ними прилюдно. Гр. Андраші був недавно тому у Відни і конферував там з міністром війни Пітрайхом, а кажуть, що також і часті поїздки архікн. Йосифа до Відня приготовляли то, що тепер розпочинає ся у Відни. Зачувати, що нині о 5 год. відбуде ся коронна нарада під проводом Цїсаря а в нарадах возьмуть участь: ґр. Голуховский, бар. Гавч, бар. Феєрварі і міністер війни Питрайх. Скоро би нарада увінчала ся успіхом, то Ц ї с а р п о ї д е д о Б у д а п е ш т у і возьме участь в балю двірскім, котрий в такім случаю був би устроєний.

„Нов. Век“, болгарский орґан правительственний, обговорюючи справу унії митової з Сербією, доказує, що Австро-Угорщина стояла доси завсїгди на перешкоді економічному розвоєви Сербії. Коли би Сербія показала ся тепер уступчивою, то мало би то важкі наслїдки для неї, бо Сербія яко держава скомпромітувала би ся, а супротив Болгариї показала би ся невірною, а через то підкопала би довірє до себе за границею. Від енерґії Сербії зависить, чи ідея побратаня обох народів удержить ся. Супротив виступленя Туреччини в справі унії доказує болгарска праса, що се єсть справа чисто внутрішна, до котрої ніхто не має права мішати ся а вже найменше Порта.

Революция в Росиї держить ся явно ще лиш в двох сторонах російскої держави, але й тут вже ослабає. В Лївляндиї і Курляндиї войско виступає против ворохобників з цілою строгостию. Зловлених революціонерів бють буками і стріляють а їх хати палять. Що серед таких обставин вибори до думи не можуть відбувати ся, се річ ясна. На Кавказі знов вой-

— То ви мусите знаменито варити. Тепер руки, шия і проче. Так — то було би всьо! — Она позаписувала міру в малій червоній книжочці. — А материя?

— Материя? Кухарки мають звичайно страшенно лихий смак. Не були би ви ласкаві пійти зі мною до якого маґазину вибрати материю? То значить: коли гадаєте, що можете віддати ся під мою опіку.

— Чому нї? Я стара панна, маю двайцять два лїт і самостійна, а ви знов джентельмен— правда?

— Очивидно, клену ся всіми квашеними огірками!

Они умовили ся, що пійдуть купувати на другий день по полудни. Відтак він надів свій сурдут, поклонив ся з сияючим лицем і сказав:

— Панно Герман, було менї незвичайно мило пізнати вас. Моє поважанє!

— До побаченя, пане ван Вестервельт!

— Але прошу, сим разом вже не обливайте водою!

По тих словах замкнули ся двері за наслїдником престола короля квашених огірків.

— Яка мила пригода! — подумав він, вийшовши з дому.

Ще того самого вечера надійшла до панї Герман бочілочка найлїпших квашених огірків з карткою від Чарльса ван Вестервелта, на котрій стояло: „Малий дарунок від кухарки“.

Слїдуючого пополудня точно о годині другій потягнено кілька разів за дзвінок до мешканя панї Герман. То був Чарльс, дуже елеґантний, дуже вічливий і жартобливий, як все. Дора сердечно подякувала за хороші квашені огірки. Она виглядала незвичайно принадно в своїй простій сивій сукни, що лежала на нїй як рукавичка і показувала єї хорошу, струнку стать. На чорнім волосю мала іспаньску чорну шапочку з двома великими і червоними як грань цьвітами маку. Чарльс бачив то всьо. Коли вийшли перед двері, побачили перед домом елеґантний повіз „ганзом“ на двох колесах.

— Тут наш віз! — сказав Чарльс. — Так приємнійше їхати, як трамваєм або зелїзницею.

Дора здивувала ся. Она ще нїколи не їхала в такім дорогім возї. Коли вcїли, отворив візник на кізлї з заду кляпу в покривалї повоза і спитав, куди має їхати. Чарльс назвав якийсь базар при 6 улици і віз покотив ся легко, без гуркоту на своїх ґумових колесах і скоро крізь оживлені улиці.

— Як то хорошо! — сказала Дора — Я ще нїколи не їхала таким возом. Я за бідна на те. А бідність подвійно — она шукала за анґлїйским словом.

— Відчуває ся?

— Так, так, відчуває ся, коли не було ся все бідним. Мій отець був маючим фабрикантом фортепянів. Але стратив всьо. Коли мої родичі померли, приїхала я з Німеччини сюди до моєї тїтки Герман. Але й она убога і так мушу я зарабляти на житє шитєм. То страшно, пане ван Вестервельт. — Она зітхнула.

— Особливо коли треба робити для кухарок — жартував Чарльс.

Она знов засьміяла ся.

— Добре вам жартувати, такому синови короля квашених огірків. Колись ви самі вступите на престол королївства квашених огірків і будете панувати над всїми квашеними огірками в Сполучених Державах. Правда?

— Може — відповів він сьміючи ся — бодай так желає собі отець. Але тимчасом маю вакациї. Я лише що перед трема тижднями вернув з Европи. В осени маю вступити до служби. Тьфу, до чорта! Великої радости то менї не робить. Коби то хоч були шпараґи, або які инші овочі, але квашені огірки! Обридливо!

Богато за вчасно для Чарльса задержали ся перед базаром. Полагодили своє купно в як найкоротшім часї. Чарльс показував велику охоту видавати як найбільше гроший, але Дора не позволила на то.

— Пізнїйше — сказала поважно — коли будете старші, будете уміти більше цінити гроші.

По закупнї запросив Чарльс свою хорошу товаришку на перекуску в реставрациї того самого базару. Она приймила запросини. Але тілько філїжанку какао, нічого більше. Они сиділи вдоволені і веселі. Очи всіх присутних обертали ся на Дору, котра в своїй одежи, в іспаньскім капелюсї з червоними маками і своїми хорошими очима, виглядала дуже принадно.

(Дальше буде).

ско вислане до Ґурії стануло на стациї Ріон може яких 10 кільометрів а звідтам пішло до місцевости Квірили і тут прийшло до великої битви з революціонерами, в котрій згинуло богато людий. Близших вістий о дальших рухах войска і ворохобників поки що нема.

Новинки.

Львів, дня 26-го січня 1906

— **Додаткова імматрикуляция** на львівскім університеті відбула ся вчера зі звичайним торжеством. До додаткової імматрикуляциї явило ся около 100 слухачів, котрі задля ріжних причин не зголосили ся до імматрикуляциї головної. Торжество відбуло ся цілком спокійно.

— **Положенє в надвірняньскім повіті.** Gazeta Lwowska доносить: Успокоенє умів в надвірняньскім повіті робить в послідних днях значні поступи. Вічева горячка минає постепенно, чого доказом, що вторковий ярмарок в Надвірній перейшов цілком спокійно. Супротив поліпшеня видів удержаня публичного порядку, відкликано з повіта надвірняньского войскову асистенцию в цілости.

— **50-літний ювилей священьства св. Отця** припадає на р. 1908. Однако вже тепер завязав ся в Больонїї міжнародний комітет для приготовленя торжественного обходу ювилейного. Він розіслав в Італії візваня, котрі вскорі будуть розіслані і по иньших краях.

— **Дрібні вісти.** З Реки в Хорватиї і з Дубровника в Дальматиї доносять, що від трех днів лютить ся там дуже сильна буря, бора. Море так розбурхане, що треба було здержати рух пароходів.

— **О дивнім атмосферичнім явищи** доносять з Америки: В Новім Йорку панувала дня 22 січня с. р. літна спека. В той час були минувшого року в Америцї сильні морози, а сего року в той сам день дами проходжували ся в лїтних одягах. В центральнім парку почали дерева випускати пучки і трава зазеленїла. Нараз в ночи на 23-го січня надійшла із сторони Чікаго скажена снїжна метіль і до кількох годин цїлий Новий Йорк був засипаний грубою верствою снїгу. На північнім Атлянтийскім океанї були дня 23 січня такі густі мраки, що кораблї лиш дуже обережно могли плисти.

— **Перебудова ратуша у Львові.** Позаяк бюра львівского маґістрату не можуть вже помістити ся в ратуши, виринув проект або побудувати філїяльний ратуш десь недалеко головного ратуша, або добудувати четвертий поверх на нинїшнім ратуши. Другий проект має за собою більше прихильників. Коли рада міска порішить що в тій справі, буде оповіщений конкурс на предложенє нових плянів перебудови ратуша.

— **Жертви леду.** В Веатфині, в повіті сьвіцкім, в Прусиї західній заломив ся оногди лїд на озері в хвили, коли на ледї було вісім осіб. Лише четверо з них уратовано, натомість одна мати з троїма дїтьми утонула.

— **Арештованє торговельника живим товаром.** Полїция арештувала вчера перед полуднем прибувшого оногди з Константинополя до Львова Йосифа Лїбо. Лїбо єсть сильно підозріний о торговлю живим товаром. В послїдних часах бушував він в повітї стрийскім і станиславівскім.

— **Випущений на волю.** Вчера в полуднє випущено з слїдчої вязниці Володисл. Неттена, зелїзничого урядника, підозріного — як ми свого часу доносили — о убийство служниці Бандуровскої. Тимчасом хемічна аналїза жолудка виказала, що Бандуровска не була отровна, як спершу думано, лише загоріла, а що була хора на легкі і серце, умерла від загару, між тим здоровий Неттен виравдї також сильно загорів, але остаточно, коли рано уділено єму лїкарскої помочи, прийшов по кількох днях до себе. Прокураторія застановила слїдство, бо прийшла до пересьвідченя, що був то звичайний случай зачадженя.

— **Вистріл до дверий.** Вчера около 8-ої години вечером вистрілив хтось до скляних дверий нафтового склепу в домі при ул. Баторого ч. 26 і вибив шибу. По противній стороні стояли тогдї на хіднику два танцерскі хлопцї, котрих підозрівано о стріляне і спроваджено на полїцию. Позаяк не найдено при них револьвера, анї не було иньших доказів, пущено їх на волю.

— **Зьвірский син.** При улици сьв. Мартина у Львові посперечав ся вчера вечером Станислав Малиш, різник і властитель реальности з сином. Суперечка закінчила ся дуже сумно, бо син кинув ся на вітця з ножем і пробив єму живіт так страшно, що аж внутренности вийшли. Нещастному вітцеви грозить утрата житя. Числить він 64 лїт.

— **Примхи Американок.** В Новім Йорцї кружок пань, переважно жінок і дочок мілїонерів заложило клюб женщин, що носять мужеску одіж. Жіночі одяги в клюбу викинені. Однако позаяк теперішний мужеский одяг дуже одностайний і бридкий, панї з клюбу переробляють его на хороший. Уживають переважно штанів до колїн і носять фраки ріжних красок.

— **Про японьску армію** мав оногди у Відни відчит поручник Ервин Франц, б. аташе при японьскій армії в Манджурії. Пор. Франц незвичайно хвалив японьску армію Він хвалив єї спокій, відвагу, пожертвованість житя, щирість, витревалість в початім дїлї і карність. Цїла армія дивила ся на свого маршалка Ояму як на Бога. Шеф ґенерального штабу Кодама мав повне довірє у всїх. Ґен. Оку був мовчаливим, але поважним і енерґічним вояком. Друга японьска армія була зорґанїзована на взір нїмецкої і послугувала ся польовими телеґрафами і телефонами. Одностайність мундурів, яких краска дуже підходила до краски окруженя, виявила ся дуже практичною. Найвисше признанє належить ся японьскій артилерії, знаменито вправленій і виобразованій, хоч она не мала скорострільних гармат. Піхота послугувала ся ручними ґранатами. Кінпота була з'орґанїзована на лад австро-угорскої, але мала лихі конї. Тактика Японцїв у війнї полягала на безнастаннім окружуваню неприятеля. Цїлою акцією кермовано з головної кватири, хоч команданти мали вільну руку у способі виконаня вптиченого пляну. Відчит закінчив прелеґент комплїментом для російскої армії, що Японцї мали твердий оріх до перекусеня, бо супротив себе стояли дві рівні силою і духом армії.

Телеґрами.

Відень 26 січня. Приїхав тут з Будапешту командант корпуса ґен. Ікскіль Ґілленбанд.

Відень 26 січня. Fremdenblatt доносить, що ґр. Андраші завізваний на конференцию з міністром війни Пітрайхом.

Відень 26 січня. Є. В. Цїсар приймав нинї на приватній авдиенциї ґр. Юлія Андрашого.

Петербург 26 січня. (П. А.). Ґен.-ґубернатор кн. Воронцов Дашков телеґрафував дня 24 с. м. з Тифлїсу до царя: Головний командант округа в Сухум донїс менї, що з початком страйку почтово-телеґрафічного повстанцї усунули власти державні і забрали касу державну. Часть аґітаторів арештовано. В послїдних днях настали в публичнім житю знов нормальні відносини. Ґубернатор Новоросийска доносить, що заведено там вже спокій. До Кутаїса вислано войско.

Петербург 26 січня. (П. А.) Після урядового звіту повідомила революцийна орґанїзация в Пензї шефа тамошної жандармериї Прозоровского, що команда 78 дивизиї піхоти Лїсовского убито дня 15 с. м. через похибку, котра буде в той спосіб направлена, що в найблизшім часї убють Прозоровского.

Москва 26 січня. (П. Аґ.). Конґрес маршалків шляхти ухвалив резолюцию з заявою, що сильна законна власть правительства мусить поробити відповідні средства в цїли здушеня руху революцийного і охорони мирного населеня. В цїли успокоєня краю треба скріпити власть правительства а заразом і конче потреба, щоби настало переконанє, що дума державна буде скликана та що буде забезпечена свобода і воля підчас виборчих зборів і виборів.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачова
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

вильокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі заряджeня.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).